

[Socialministeren.]

dag, forstaaet en foreløbig Lov. Man har aldrig om et tvivlsomt Cirkulære, hvilket dette ikke er, men om et Cirkulære, selv om det var tvivlsomt, brugt Udtrykket Provisorium. Derved forstaaer man en foreløbig Lov, og naar det ærede Medlem trods sin formodede Viden om dette Punkt vedbliver at tale om Provisorium, kan det kun ske af Hensyn til Venstrepressen, der har brugt dette Udtryk Gang paa Gang, skønt de ved, at det ikke er rigtigt. Hvis Cirkulæret var ulovligt, saa vilde det ikke have været et Provisorium, saa vilde det have været en Overskridelse af Øvrighedsmyndighedens Grænser, mod hvilken det ærede Medlem i Øjeblikket, hvis han vil det og ønsker det, kan træde op, som han hele Tiden har haft Lejlighed til det.

Men det ærede Medlems Fremstilling af denne Sags Forhistorie — og det samme gælder til Dels de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt — vidner om en ualmindelig Mangel paa Interesse for at sætte sig ind i, hvad der i Virkeligheden har foreligget, og om en urimelig Illoyalitet overfor vedkommende Minister. Jeg har dog siddet i Rigsdagen i 10—11 Aar og har optraadt som Oppositionsordfører Masser af Gange overfor Venstreministre i Landstinget, men jeg er aldrig gaaet ud fra, at det ikke var sandt, hvad de sagde, medmindre jeg kunde bevise det, hvad jeg desværre ikke hidtil har kunnet, og jeg synes, jeg har Lov at stille de samme Krav overfor ærede Ordførere om, at de skal tro mig, naar jeg giver en Fremstilling, medmindre de kan paavise, at den er rigtig. (Afbrydelse: Urigtig). Ja, urigtig, ellers var det let.

Forholdet i denne Sag var følgende. Før Rigsdagssamlingen er der fra forskellige sygekasseinteresserede sket Henvendelser til mig, som i Forvejen ikke var særlig inde i Spørgsmaalet om, i hvilken Udstrækning der var sket Udrensning af Sygekasserne, Henvendelser til mig, om der dog ikke kunde gøres noget, for Bitterheden ude omkring var stigende; man forstod ikke, at Medlemmer, der i Snese af Aar havde været i Sygekasserne, nu skulde hældes ud, idet deres Stilling i al Almindelighed ikke var ændret.

Jeg svarede dertil, at jeg vilde anse

det for uheldigt, og at det kunde se ud som en Udfordring overfor den nuværende Opposition, hvis jeg paa dette enkelte Omraade vilde fremsætte et særligt Forslag, og at jeg var bange for, at det kunde skade de Herrers Ønske, hvis jeg gjorde det. Derfor vilde jeg gaa en anden Vej, jeg vilde søge hurtigst muligt at faa Folkeforsikringsforslaget fremsat, saaledes at dette Spørgsmaal kunde glide ind i en almindelig Diskussion om en fremtidig Ordning, saa vi derigennem kunde have Haab om snarligt at faa forbedret de uheldige Sider ved det gældende i dette Spørgsmaal.

Det lykkedes, som jeg siger, ikke at faa Folkeforsikringsforslaget, som jo var ledsaget af store Betænkninger og Beregninger, saa hurtigt frem for Rigsdagen, som jeg havde haabet, og Henvendelserne vedblev stadig, og disse Henvendelser kom fra den samlede Sygekassebevægelse, der tæller halvanden Million voksne danske Statsborgere, af hvem endda ekstra 1 Million Børn er afhængige, og de kom fra de danske Sygekassers Forretningsudvalg med Tilslutning fra Sygekassenævnet. Altsaa, 66 pCt. af den danske Befolkning bad mig om at faa dette Forhold ændret, saaledes som jeg har citeret.

Da disse Henvendelser vedblev, og da de blev understøttet af daglige Klager vedrørende Enkelttilfælde, der af Sygekassedirektøren blev indanket for Ministeren, da endvidere Folkeforsikringsforslagets Fremsættelse trak ud, saa sagde jeg: Jeg kan gøre een Ting, men den har ikke varig Betydning; jeg kan udsende et Cirkulære, hvorefter den Kontrol rent midlertidig saa vidt muligt standses, det vil selvfølgelig sige, saa vidt Loven tillader, for jeg har ingen Myndighed ud over Loven.

Naar det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt her overfor siger: Hvis Cirkulæret kun tilsigtede, at man skulde rette sig efter Loven, siger Cirkulæret jo ingenting, for Sygekassebestyrelserne skulde jo i Forvejen rette sig efter Loven, saa gør denne Slutning for en Gangs Skyld ikke det ærede Medlems logiske Sans nogen Ære. Thi den Omstændighed, at man skal gennemgaa 1/10 af Medlemmerne aarligt, betyder ikke, at man skal gennemgaa dem alle sammen den 1. Januar, men at man